

Kondor Katalin: Divatba jöttünk

2023 szeptember 26. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

No, ennyi „b?n” elég is volt...

Igen, divatba jöttünk, sajnos ezúttal sem úgy, ahogy szeretnénk s ahogy megérdemelnénk, például kitartó békepártiságunknak köszönhet?en, vagy éppen a természet rendjét pártoló és hirdet? er?feszítéseink okán. Nem.

Éppen, hogy az említett elveink miatt emlegetnek negatív el?jellel bennünket az egyre érthetlenebbnek t?n? svédek és más uniós senkiháziak, s mi kénytelen-kelletlen megpróbáljuk elt?rni az egyre szaporodó hazugságokat. Elég, ha csak a napokban megjelent svéd „támadásra” gondolunk, mikor is odaát a gazdag Svédországban kisiskolásokat kezdtek „tanítani” arról, mily szomorú is a magyar élet, mert nálunk bizony sajtószabadság nincs, diktatúra viszont van, a kormány véleményével egyet nem érteni meg egyenesen boszorkányüldözést von maga után. Az meg végképp vérlázító egy svéd – a fentiek szerint már kisiskolás svéd – számára is, hogy a magyarok hazaszeretetre nevelik az iskolásokat. Oh! irgalom atyja ne hagyj el, micsoda b?n ez egy svéd szemében! Ideje hát a kisiskolásoknak is megmagyarázni, milyen rettent? nép ez a magyar. Persze a méltóságos EU is igyekszik nevelni a nemzedékeket, mostanság például a f?korrupciót Kailit mentegetik, nincs kizárva, hogy hamarosan h?ssé is magasztosul a luxusbörtönben néhány napot tölt?, de ezt igencsak zokon vev? szépséges hölgy. Várjuk a híreket, hátha a svédországi tanintézetekben már készül a terv, miképpen lehet az EU korrupciós üdvöskéjé?l iskolát elnevezni, törvénytelen pénzszerzéseit meg oktatófilmek segítségével tanítani az iskolákban.

Aztán divatba jöttünk azért is, mert sokszor és sokak el?tt kijelentettük már – politikusok és politikától távolabb álló közéleti magyar emberek –, hogy a világunk ma a globalizáció hálójában verg?dik, a népeket pedig a pénzvilág mesterkedéseivel próbálják uralni, mint ahogy a demográfia, a bevándorlás súlyos gondjait is minden nap megkísérlik elmismásolni, miközben azt sulykolják, hogy multikulturális társadalomban élni maga a gyönyör (tényleg, mily magasztosak is a papgyilkosságok, a templomgyalázások!), azt pedig b?n és megvetés illeti, aki meri állítani, hogy mindenki ott boldog igazán, ahol született, ahol a gyerekei és a gyökerei vannak, s ahol anyanyelvén tud érvényesülni, tehát a saját hazájában.

Divatba jöttünk mi még annak okán is, hogy bizony többször elmondtuk, nem akarunk olyan globalizációt, amit ez id? tájt a nyakunkba óhajtának akasztani, magyarán egy olyat, amely számunkra idegen kultúrákkal akarja átforgatni világunkat és életmódunkat.

No, ennyi „b?n” elég is volt ahhoz, hogy divatba jöjjünk, s ott is tartsanak bennünket. Latint tanulók alighanem ismerik a római történetíró és politikus Tacitus azon mondását, miszerint „Jaj annak a népnek, akinek idegenek írják a történelmét.” Nos, a mai világ magukat istennek képzel? urai bizony úgy t?nik, hogy át akarják írni az egész világ történelmét, s összekeverni a népeket. Sitty-sutty, semmi perc alatt. Közte persze az olyan „megzabolázandó” nép történetét is, mint a magyar. Voltak erre már kísérletek, köztük olyanok is, melyben „genetikusan alattvalóknak” nevezte a magyarokat egy neves író, s voltak olyan történetek is, hogy bizonyos tudósok, vagy magukat annak tartók a magyar múlt egyik legértékesebb krónikáját, a Gesta Hungarorumot (úgymond a magyarok viselt dolgait, eredetét, harcait tartalmazó írást) fantasztikus koholmánynak kiáltotta ki, történelmünk kutatóit meg félm?velt fantasztáknak. Nem csodálkozhatunk hát, ha azt tapasztaljuk, hogy a történelem „átírásának” divatja örök.

Éppen egy történelmünk?l szóló konferencián – néhány évtizeddel ezel?tt – hallottam azt egy el?adótól, hogy hajdanában a lóversenyeken a kiváló paripák hátára a verseny el?tt 20-30 kilós zsákot tesznek, hogy ne verjék el csúfosan a sokkal gyengébb lovakat. Nos, ez az el?adó azt f?zte ehhez, hogy a magyarság kiválóságai, de maga a magyar nép is ilyen ólomzsákok terhe alatt vívja harcát már hosszú évtizedek óta. Bizony, nehéz ezzel vitatkozni, mikor naponta tapasztalhatjuk, hogy hazugságtengerben él a világ. S mert az igazság meg a tények egyre kevésbé érdeklik a világ urait, hát könny? dolga van és lesz azoknak, akik a történelmileg analfabétává süllyesztett embereket a történelem átírásával akarják elkábítani. S ha ezeket a szándékokat nem akarjuk és nem tudjuk megakadályozni, akkor bizony átírják a történelmünket és megírják sorsunkat is. Sokan gondolják úgy, hogy ez a titkolt cél. Voltak is már korábban számos alkalommal szándékok, kísérletek történelmünk eltitkolására, valamint elferdítésére és vannak manapság is. Ugye sokan emlékeznek arra a vitára, ami pár esztendeje a pozsonyi csata kapcsán zajlott le. Nálunk ugyanis nem tanították a pozsonyi csata történetét, amit egyébként már régóta, s mindmáig az amerikai egyetemeken tanítanak. Kiváló hadvezéreink cselekedeteir?l így nem sokat hallhattak a magyar diákok. A 907-ben lezajlott, a magyarok gy?zelmével végz?dött pozsonyi csata aztán lelkes történészeknek és m?vészeknek köszönhet?en bevonult már a történelemoktatásba, de tény, hogy az elmúlt években sokat kellett csatázni érte. Nem tudom, a mai történelemkönyvek a középiskolások számára tartalmazzák-e nagyszer? hadvezéreink cselekedeteit, mindenesetre az emlegetett pozsonyi csata az oktatásban is csatát nyert. Mert rávilágított, hogy a hézagokat meg kell szüntetni. A történelmet meg nem szabad eltitkolni. Már csak azért sem, hogy jó értelemben jöjjön divatba Magyarország, példát mutatva (még a svédeknek is), hogy a történelem az élet tanítómestere, az id?k tanúja, az igazság fénye, az él? emlékezet, a régi id?k hírnöke. Legalábbis Cicero szerint. Hogy tanulunk-e bel?le, az már egy másik téma.

A szerző? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló